

[REPULSA sb f

e *prawdopodobnie jasne (tak w re-)*.

sg A repulsę. ◇ pl A repulsy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Odmowa, sprzeciw [repulsa – odmowienie, wzgardzenie Mącz 287c; odmowa, odmowienie, niepozwolenie czego; wstręt, odpor – repulsa Cn]:*

*Zwrot: »repulsę wziąć«: Perswadowałbych krolowej, aby tam [do Poznania] się nie kwapiła, ale rozmyślam się, by mojej życzliwej rady w co inego nie obracano; wszakoż *pro debito meo* [= zgodnie z moim obowiązkiem] uczynię, a jeśli repulsy wezmę, *cessabo* [przestanę] *ListyPol II 1549/309*.*

2. *Porażka, niepowodzenie (w walce):*

*Zwrot: »repulsę wziąć«: która [Moskwa, tj. wojsko moskiewskie] pod zamek nasz Karkus w Iflanciech przychodziła, a iż Pan Bóg w tym nieprzyjaciela naszego pocieszyć nie raczył, ale snadź repulsę znaczną wzięli, za to Jego świętej miłości dziękujemy. *ListyZygmAug 1562/363*.*

LWil